

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (e. a.)

Cím: A Szépművészeti Múzeum
legújabb szerzeményei

Forrás: Az Újság

Bh

(Hely)

1922. 9. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helysz.

Közp. nyomt. X/

A Szépművészeti Múzeum legújabb szerzeményei.

Boross Jenő ajándéka.

Jelentős gazdagodását köszöni a Szépművészeti Múzeum egy Amerikába szakadt, ott is magyar érzésűnek maradt hazánkfának. Már az elmúlt télen ismertettük és méltattuk Juan Carreno de Miranda hatalmas lovas-képét (compostelloi Szent Jakobot ábrázolja), amelyet Boross Jenő ajándékozott múzeumunknak. Értékes adományát most újabb becses ajándékkal tetézte Boross Jenő: egyszerre öt festményt küldött a múzeumnak, amely mostanában olyan nehéz körülmények között folytatja életét.

Boross Jenő tizennyole évvel ezelőtt származott el Amerikába. Ott munkával, szorgalommal megalapította existenciáját, egy amerikai szenátor leányát vette feleségül és előkelő polgára lett az Egyesült Államoknak. A művészet iránt való szenvedélyes érdeklődése, amelyet még hazuról vitt magával, ott sem hagyta el, műtárgyakat kezdett gyűjteni és helyes érzékkel, meg szerencsével nagyértékű gyűjteményt szerzett. Newyorki lakásán felülvilágításos teremben függnek a kis múzeum képei. Termékeny gyűjtői munkájából juttatott most hazájának is néhány értékes darabot Boross Jenő.

Az öt kép legérdekesebbjei a velencei Sebastiano Ricci-nek és a szintén velencei Andrea Meldollá-nak, ismeretbennévén Schiavoné-nak egy-egy képe. Ricci a három királyok hódolását ábrázolja népes és mozgalmas kompozícióban, nagyszabású építészeti háttér előtt, amelyen túl melegszenesen kéklik az ég. Különösen vonzó a képen előadásának üdésége, önkéntelen hatású friss esetetchnikája. Schiavone festménye érdekes stíluskritikai rejtvény. Mintha a kor legjobb olasz mestereinek egész sora dolgozott volna rajta, annyira érzik benne Tintoretto, Greco, Parmeggianino, sőt Tiziano hatása is. A kép a kereszt alatt összeroskadó Krisztust ábrázolja, amint a térdeplő Veronika kendőjét nyújtja felé. A gomolygó embertömegben csaknem elvész Krisztus alakja, hogy annál több hely jusson a barua selyemruhás Veronikának és mögötte a három Mária grecói rajzu alakjainak. Minden eklektikussága mellett is megragadó mű ez a festmény, rajzában, színeiben, megfestésében különös lelkű, nem közönséges mester alkotása.

A spanyol művészetet az ajándékok sorában Alonso Miguel de Tobar-nak, Murillo követőjének szentképe képviseli, amely Szent Józsefet karján a gyermek Jézussal ábrázolja. Ezt a képet Ametikában sokáig Murillo alkotásának hitték, mig nem restaurálásakor a szent feje fölött fénylő dícskőrből előtűnt a T monogram, Tobar festői szignuma. A képnek különösen a színezése szép: Józsefnek enyhe lilaszínű köntöse, az égnek fáradt kék színe, a szelíd, méla táji háttér.

Parádés darabja a kis gyűjteménynek egy nyilvánvalóan nemetalföldi kép, amely páncélos hadvezért ábrázol, fehér lovával, amelyet csatlósa tart kantáron és apródjával, aki urának sarkantyuját csatolja föl. Ennek a képnek színeit egyelőre elfödi a sárga firniszréteg. Igazi szépsége majd alapos megtisztogatása után válik láthatóvá. Festője Van Dycknek valamelyik tanítványa lehetett.

John Zoffany, tizennyoleadik századi angol festő munkája az ajándékok utolsója. Ettől a német származású művésztől semmije sem volt eddig múzeumunknak. Képe jól kiegészíti majd az angol kabinetet. David Garrickot, a híres tragikus színész ábrázolja a »Honour of Venice« című dráma egy izgalmas jelenetében, amint éppen kést emel partnerére, Mrs. Cibber-re, aki szintén híres színésznője volt korának. Zoffany festménye népszerű ábrázolás lehetett a maga korában. Erre vall az, hogy még 1765-ben rézre metszette James Mac-Ardell.

Boross Jenő legújabb adományai, a régebben ajándékozott Carreno-képpel együtt a múzeum spanyol termében láthatók. Ott hirdetik hazai és kulturásteretét egy messzire elvetődött magyar embernek, aki tettel mutat példát honfitársainak, a művészet nagy ügyének megbecsülésében.

(e. a.)

fővárosi házinomda 1922